

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010743
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4617010743.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného I. J., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného I. J. a prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14.11.2018 sp. zn. 3T/37/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24.04.2019 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa u obžalovaného

I. J., narodeného XX. XX. XXXX v J. nad J., trvale bytom T., E. XXX/XXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra v inej trestnej veci,

u p ú š ť a

podľa § 44 Trestného zákona od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/47/2016 zo dňa 30.01.2017 pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. J. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný I. J. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom období v mesiaci apríl 2014 po telefonickej a emailovej dohode s poškodeným C. E., ktorému prisľúbil dovoz vozidla zn. Mitsubishi ASX, ktoré mu mal doviesť z Nemecka s termínom dodania do troch týždňov, vylákal od poškodeného zálohu na kúpu vozidla vo výške 2500 eur, ktorú mu poškodený dňa 17.04.2014 previedol na bankový účet č. D vedený vo E. Z. na meno C. J. a ktorej prevzatie potvrdil poškodenému SMS správou, následne oznámil poškodenému C. E., že vozidlo má pripravené a je zaplatená záloha, ale potrebuje doplatiť kúpnu cenu a potom mu vozidlo ihneď dovezie, preto poškodený dňa 26.04.2014 v Nemecku na parkovisku pred obchodným domom W. v meste B., Y.

XX odovzdal obžalovanému I. J. doplatok vo výške 9500 eur, pričom však obžalovaný predmetné vozidlo v dohodnutý deň a ani doposiaľ napriek viacerým telefonickým urgenciám a výzvam nedodal a peniaze nevrátil, čím uviedol poškodeného C. E. do omylu v otázke nepravdivého oznámenia, že má vozidlo pripravené a toto mu bude riadne dodané, čo však nebola pravda, obžalovaný vozidlo nezabezpečil a ani nechcel zabezpečiť, čím spôsobil poškodenému C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, V. republika škodu vo výške 12000 eur.

Súd I. stupňa podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože tresty uložené skoršími rozsudkami Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 3T/60/2014 zo dňa 15.12.2016, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/49/2017 zo dňa 26.09.2017, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/47/2016 zo dňa 30.01.2017, právoplatným dňa 30.01.2017 a Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/41/2010 zo dňa 14.02.2017, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/41/2017 dňa 22.03.2018 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a považoval za dostatočné.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému C. E. spôsobenú škodu v sume 12.000,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote, obžalovaný I. J. (ďalej len obžalovaný) odvolanie čo do výroku o vine a treste a súčasne v zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaného vo výroku o treste.

Obžalovaný v písomne odôvodnenom odvolaní prostredníctvom obhajcu uviedol, že pri uznaní viny súd I. stupňa vychádzal iba z výpovede svedka poškodeného C. E.. Poukázal na to, že suma 2.500,- eur, ktorá mu bola uhradená ako zálohová časť kúpnej ceny za vozidlo, nie je sporná, avšak ako uviedol vo svojej výpovedi dňa 22.01.2018, mal záujem túto sumu vrátiť poškodenému, avšak nevedel, na aký účet by mal tieto peniaze poškodenému E. vrátiť. Aj vôľa poškodeného smerovala k tomu, aby mu boli vrátené peniaze, ktoré mu odovzdal ako zálohu, čo vyplýva z listu splnomocnenca poškodeného. Konanie poškodeného v spojení s listom jeho splnomocnenca, ktorý ho vyzval na vrátenie sumy, je možné potom hodnotiť ako odstúpenie od zmluvy, čím poškodenému vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nie je možné v danom prípade konštatovať, že by došlo k trestnému činu, uvedením do omylu poškodeného, nakoľko nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že mu poškodený odovzdal aj druhú časť kúpnej ceny vo výške 9.500,- eur. Táto suma mu podľa rozsudku súdu I. stupňa mala byť odovzdaná na osobnom stretnutí v Nemecku, v meste B. XXXXX dňa 26.04.2014. Súd vychádzal jedine z výpovede poškodeného v spojení SMS komunikáciou medzi ním a poškodeným. Prvostupňový súd si však skutočnosť ohľadom toho, v akej nominálnej hodnote, v akej mal poškodený bankovky nepreveril, avšak sám konštatoval, že mu sumu 9.500,- eur odovzdal v bankovkách nominálnej hodnoty 500,- eur, pretože to malo vyplývať z SMS komunikácie. Bol toho názoru, že z SMS komunikácie nevyplýva, že by sa vôbec stretli a že poškodený mu odovzdal doplatok 9.500,- eur. Od samotného začiatku tvrdil, že dňa 26.04.2014 sa v Nemecku nenachádzal.

Taktiež sa súd nevyrovnal s rozporom vo výpovedi poškodeného, keď tento tvrdil, že v Nemecku sa mal s obžalovaným stretnúť najskôr o 20:39 hodine, avšak pri rekognícii uviedol, že stretnutie sa uskutočnilo v čase, keď nebola tma a toto sa udialo za denného svetla. Namietal, že súd I. stupňa nevykonal na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2018 dôkaz, ktorý predložil svedčiaci o tom, v akom čase zapadá slnko dňa 26.04.2018, čo je použiteľné vo vzťahu k rovnakému dátumu v roku 2014.

Rozpory medzi jednotlivými tvrdeniami poškodeného uvedené na hlavnom pojednávaní ohľadom stretnutia s ním spolu s oboznámeným protokolom o rekognícii zo dňa 27.09.2016 a vyššie spomenutou SMS komunikáciou spochybňujú pravdivosť výpovede poškodeného. Súd mal tieto rozpory zohľadniť a vysporiadať sa s nimi, čo však neurobil a preto napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné. Konštatovanie súdu I. stupňa o jeho vine je neudržateľné aj z toho dôvodu, že svedkyňa T., ktorých výpoveď považoval súd I. stupňa za účelovú, vypovedali pod prísahou a potvrdili, že dňa 25.04.2014 sa presúvali z Nemecka na Slovensko a následne dňa 27.04.2014 odchádzali z Topoľčian späť do Nemecka, pričom on ako obžalovaný ich viezol, teda v Nemecku sa dňa 26.04.2014 nachádzať nemohol. Následne poukázal na rozhodnutia tak súdov Najvyššieho súdu ČR aj SR týkajúceho sa hodnotenia dôkazov. S poukazom na to, že nebol dostatočne zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností a prokurátor v danom prípade neuniesol dôkazné bremeno, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. s tým, aby bola vec vrátená súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Na týchto dôvodoch odvolania zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Prokurátor v písomnom zdôvodnení odvolania namietal skutočnosť, že súd I. stupňa upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovaného majúc za to, že tresty uložené obžalovanému citovanými rozsudkami považoval za dostatočné. S takýmto názorom súdu I. stupňa sa nestotožnil, pretože pri ukladaní trestu súd nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu najmä s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy a preto rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu považoval za neprimerané. Poukázal na to, že v minulosti bol 17-krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, ktorej sa dopúšťal opakovane na rôznych miestach republiky a to i napriek predchádzajúcim právoplatným odsúdeniam a uloženým trestom. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému uloží podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 5 rokov so zaradením do minimálneho stupňa stráženia a taktiež trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov na dobu 6 rokov a zároveň zruší tresty uložené mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 3T/60/2014, Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30.01.2017 sp. zn. 1T/47/2016, Okresného súdu Topoľčany zo dňa 07.10.2015 sp. zn. 3T/6/2010, Okresného súdu Topoľčany zo dňa 27.08.2014 sp. zn. 2T/36/2013 a rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 14.02.2017 sp. zn. 1T/41/2010.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrval na písomnom odvolaní a dôvodov v ňom uvedených. Odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné, nakoľko súd I. stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V konečnom návrhu na rozdiel od odvolania okresného prokurátora navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. uloží súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do minimálneho stupňa stráženia, trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov na dobu 6 rokov a zároveň navrhol zrušiť rozsudky súdov I. stupňa vo výroku o trestoch, uvedené v Odpise z registra trestov pod bodom 12., 14., 16., 17., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenými osobami, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že v konaní bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie súdu I. stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní postupoval pri vykonávaní dôkazov podľa Tretej časti tretej hlavy Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 Tr. por., keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, takisto poukázal na to, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré oprel svoje skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ktorý poprel spáchanie skutku a akými úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti a závery vyplývajúce z vykonaných dôkazov aj krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku.

Obžalovaný vo svojom odvolaní namietal rozpory vo výpovediach poškodeného, ktoré učinil pri rekognícii a následne vo svojich výpovediach. Pokiaľ ide o tieto rozpory, nie sú tak závažného charakteru, ktoré by spochybňovali tú skutočnosť, že poškodený si u obžalovaného objednal motorové vozidlo, ktoré mu mal obžalovaný doviesť z Nemecka a tomuto zaplatil zálohu na kúpu tohto vozidla vo výške 2.500,-

eur. Následne mu v Nemecku odovzdal 9.500,- eur, čo bolo preukázané tak výpoveďou samotného poškodeného a podporené SMS komunikáciou zo dňa 26.04.2014 medzi obžalovaným a poškodeným. Ani odvolací súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvod pochybovať o tom, že poškodený obžalovanému sumu 9.500,- eur skutočne odovzdal a tento mu prisľúbil, keďže vozidlo neprivezol, že mu ho dovezie do Holandska, kde v tom čase pracoval, čo sa však nestalo, ale po vzájomnej komunikácii mu obžalovaný povedal, že vozidlo je v Brne a preto poškodený splnomocnil svoju manželku na prevzatie tohto vozidla. Ak by nebolo došlo k stretnutiu obžalovaného s poškodeným v Nemecku a neodovzdal mu 9.500,- eur ako doplatok za vozidlo, nebol dôvod potom následne opätovne kontaktovať obžalovaného a splnomocňovať manželku poškodeného na prevzatie vozidla.

Naopak je potrebné uviesť, že obrana obžalovaného na začiatku bola taká, že poškodený mu zaplatil iba zálohu v sume 2.500,- eur, ktorú mu on, keďže nedodal vozidlo, chcel vrátiť, avšak nevedel jeho účet, ďalej tvrdil, že v dňoch 25.-27.04.2014 bol v Nemecku, ale v Hanoveri a nie s poškodeným v B.. Pri konfrontácii však tvrdil, že v tom čase bol na Slovensku, čo mu potvrdili aj svedkyne C. T. mladšia a staršia.

Správne súd I. stupňa neuveril obrane obžalovaného a ani svedkyňiam T., ktorých výpovede sa v časových údajoch rozchádzali a tieto súd I. stupňa vyhodnotil ako nevierohodné.

Na základe vykonaného dokazovania s poukazom na jednoznačnú výpoveď poškodeného, ktorý od začiatku na svojej výpovedi zotrval a usvedčoval obžalovaného, bolo preukázané, že poškodený požiadaval obžalovaného o dovoz vozidla zn. Mitsubishi z Nemecka, ktoré mu mal dodať do troch týždňov. O to ho požiadaval v apríli 2014. Poškodený mu na kúpu tohto vozidla na účet manželky obžalovaného zaslal zálohu vo výške 2.500,- eur, čo obžalovaný aj potvrdil SMS správou a následne mu oznámil, že vozidlo je pripravené, ale je potrebné doplatiť kúpnu cenu a vozidlo mu privezie, pričom poškodený sa dňa 26.04.2014 stretol s obžalovaným v Nemecku v B., kde mu odovzdal 9.500,- eur, avšak obžalovaný mu vozidlo v dohodnutý deň ani neskôr a to aj napriek viacerým telefonickým urgenciám a výzvam nedodal, zavádzal ho, že mu ho donesie do Holandska, následne, že vozidlo je v Brne a na jeho prevzatie potom poškodený splnomocnil svoju manželku, avšak toto vozidlo zabezpečené nebolo, obžalovaný mu ho nedodal a ani mu nevrátil peniaze.

Správne na základe hore uvedených skutočností potom súd I. stupňa konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, keď prevzal peniaze od poškodeného na zakúpenie motorového vozidla, ktoré v dohodnutej lehote nezakúpil, zavádzal poškodeného, že mu vozidlo prinesie, čo neurobil a takisto mu aj nepravdivo oznámil, že vozidlo už má zabezpečené a že po zaplatení celej sumy mu toto odovzdá, čo však pravdou nebolo.

Súd I. stupňa u obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. vzhľadom na tresty uložené obžalovanému skoršími rozsudkami Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 3T/60/2014 zo dňa 15.12.2016, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/49/2017 zo dňa 26.09.2017, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/47/2016 zo dňa 30.01.2017, právoplatným dňa 30.01.2017 a Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/41/2010 zo dňa 14.02.2017, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/41/2017 dňa 22.03.2018 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a považoval za dostatočné.

Po preskúmaní tohto výroku však odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa nesprávne postupoval, keď upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na všetky tri odsúdenia uvedené vyššie.

Ako bolo zistené, u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/47/2016 zo dňa 30.01.2017. Neprichádzalo do úvahy ukládanie súhrnného trestu aj vo vzťahu k rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/60/2014 a Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/41/2010.

Skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným hore uvedeným rozsudkom, spáchal v apríli 2014. Skutok, vo vzťahu ktorému bolo potrebné upustiť od uloženia súhrnného trestu, resp. ku ktorému by prichádzal do úvahy súhrnný trest, je rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/47/2016 zo dňa 30.01.2017, ktorý skutok spáchal v januári 2014.

Voči ostatným rozsudkom, ktorými bol obžalovaný uznaný vinným a to pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/60/2014 zo dňa 15.12.2016 skutok spáchal v októbri 2011 a skutok, pre ktorý bol odsúdený Okresným súdom Senica sp. zn. 1T/41/2010 zo dňa 14.02.2017, spáchal v januári 2007, neprichádzalo do úvahy ukládanie súhrnného trestu.

Medzi skutkom, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/47/2016 a skutkom, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/60/2014 (október 2011), bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/32/2010 zo dňa 01.02.2013. To

znamená, že skutok, pre ktorý bol teraz uznaný vinným, nie je v súbehu so skutkami z októbra 2011 (3T/60/2014) a januára 2007 (1T/41/2010).

S poukazom na tieto skutočnosti potom odvolací súd zrušil vo výroku o treste rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. Na základe zabezpečených dôkazov odvolací súd potom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu ale len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/47/2016 zo dňa 30.01.2017, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste pre zločin skrátenia dane a poistného a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 rokov.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný bol medzičasom odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/22/2015, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a v súčasnosti vykonáva tiež nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/60/2014.

S poukazom na tieto skutočnosti potom aj odvolací súd považoval upustenie od uloženia súhrnného trestu za dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia s poukazom aj na hore uvedené tresty, ktoré vykonáva.

Odvolací súd mal za to, že upustenie od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trest, ktorý mu bol uložený v konaní 1T/47/2016 zo dňa 30.01.2017 rozsudkom Okresného súdu Topoľčany 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 rokov, je primeraný a postačujúci na výchovu obžalovaného s poukazom aj na povinnosti a obmedzenia, ktoré mu boli v tomto konaní uložené.

Odvolací súd takto mohol rozhodnúť z dôvodu, že odvolanie v neprospech obžalovaného do výroku o treste podal prokurátor.

Pokiaľ ide o samotné odvolanie obžalovaného, toto odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné s poukazom na skutočnosti uvedené vyššie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.